

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10405 af 30/11/2010 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 231-10 om tabt arbejdsfortjeneste - nedsættelse - afviklingsperiode - handicappet barn

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500620-09

Ankestyrelsens principafgørelse 231-10 om tabt arbejdsfortjeneste - nedsættelse - afviklingsperiode - handicappet barn

Resume:

Ved nedsættelse af dækning for tabt arbejdsfortjeneste var der ret til fortsat fuld tabt arbejdsfortjeneste i en indretningsperiode på tre måneder.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at dækning for tabt arbejdsfortjeneste er en ydelse til forsørgelse, som træder i stedet for mistet indtægt.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at dækningen for tabt arbejdsfortjeneste var blevet nedsat med 13½ time om ugen. Der var således tale om en betydelig nedsættelse af dækningen.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 1096 af 21. september 2010 - § 42

Afgørelse:

Afgørelse i jeres sag om nedsættelse af compensationen for tabt arbejdsfortjeneste fra den 1. juli 2009

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i jeres sag om, hvorvidt en afviklingsperiode på 3 måneder kun er et lovkrav, hvis betingelsen for at modtage compensation for tabt arbejdsfortjeneste helt bortfalder.

Resultatet er

• NN har ret til fuld tabt arbejdsfortjeneste i en indretningsperiode på 3 måneder, fordi nedsættelsen af dækningen af tabt arbejdsfortjeneste er betydelig.

Det betyder, at NN har ret til at få udbetalt fuld tabt arbejdsfortjeneste for juli, august og september måned 2009, med mindre NN har haft en arbejdsindtægt i denne periode.

Vi ændrer således afgørelsen fra nævnet i Statsforvaltningen Y.

Begrundelsen for afgørelsen

Vi finder, at kommunen ikke har været berettiget til ved afgørelse den 23. juni 2009 at nedsætte NNs dækning af tabt arbejdsfortjeneste med virkning fra 1. juli 2009.

Vi har lagt vægt på, at dækning af tabt arbejdsfortjeneste er en ydelse til forsørgelse, som træder i stedet for mistet indtægt.

Vi har samtidigt lagt vægt på, at dækningen for tabt arbejdsfortjeneste er nedsat med 13½ timer om ugen. Vi finder, at der er tale om en betydelig nedsættelse af dækningen for tabt arbejdsfortjeneste, og at der derfor er et indretningshensyn.

Vi har herved lagt vægt på, at der ved en betydelig nedsættelse af dækningen for tabt arbejdsfortjeneste er behov for en længere periode, hvor familien kan indrette sig på en ændret situation. Kommunen er derfor forpligtet til at give et længere varsel. Vi har fastsat varslet til 3 måneder på grund af nedsættelsens omfang.

Vi finder, at hjemmelen til at give NN ret til en afviklingsperiode ikke kan findes i § 14 i bekendtgørelsen om tilskud til pasning af børn med handicap eller langvarig sygdom. Hjemmelen findes i praksis og i ulovbestemte hensyn til NNs forventninger om en opretholdelse af den økonomiske kompensation i en periode indtil hun har haft mulighed for at skaffe sig en erhvervsindtægt eller en anden forsørgelse. Der er efter praksis ved standsning og væsentlig ændring af andre ydelser også blevet givet et tilsvarende varsel, før ændringen har fået virkning.

Bekendtgørelsens § 14 kan ikke benyttes, da betingelserne for tabt arbejdsfortjeneste ikke er helt bortfaldet, men i stedet er nedsat fra fuld kompensation til en kompensation på 23½ timer ugentligt.

Efter bestemmelsen om en afviklingsperiode skal kommunen udbetale hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste i 3 måneder efter udgangen af den måned, hvor betingelserne for at modtage hjælpen er bortfaldet.

Vi er således enige med nævnet i forhold til vurderingen af rækkevidden af bekendtgørelsens § 14.

Hvis NN opnår en arbejdsindtægt gør en eventuel modregning sig også gældende ved den indretningsperiode, som Ankestyrelsen har fastsat.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 12. oktober 2009
- Klagen til Ankestyrelsen af 13. oktober 2009
- Nævnets genvurdering

A Kommune besluttede den 23. juni 2009 at bevilge kompensation for tabt arbejdsfortjeneste med 23½ time om ugen fra den 1. juli 2009 for perioden juli, august og september 2009. Det blev forventet, at den tid, hvor jeres søn kunne passes i børnehaven ville kunne sættes op i løbet af 3 måneder.

Der blev lagt vægt på, at der fortsat var dage, hvor jeres søn ikke kunne passes i børnehaven som følge af MBL-mangel. Der var lagt vægt på, at jeres søn blev passet i børnehaven 3 dage i tidsrummet 7.30 til 12.00. Jeres søn blev således passet i børnehaven 13½ timer pr. uge.

Kommunen meddelte den 16. september 2009 på baggrund af jeres henvendelse, at der ikke var grundlag for at yde tabt arbejdsfortjeneste for de timer, jeres søn blev passet i børnehaven. Kommunen fastholdt, at der ikke var muligt for yderligere kompensation.

Betingelserne for udbetalingen ansås for bortfaldet.

Det blev vurderet, at I selv havde mulighed for at tilrettelægge arbejdslivet således, at jeres søns behov kunne tilgodeses af jer.

Det blev vurderet, at NN havde mulighed for at påtage sig et flexjob i de timer, hvor jeres søn blev passet i børnehaven og/eller på de tidspunkter hvor PP havde fri fra sit arbejde. Der var lagt vægt på, at der indenfor det pædagogiske felt var mulighed for at få arbejde i forskellige vagter/forskellige tidspunkter.

NN kunne rette henvendelse til Jobcentret og søge ledighedsydelse og støtte i forbindelse med jobsøgning.

Nævnet tiltrådte den 12. oktober 2009 kommunens afgørelse om afslag på fuld tabt arbejdsfortjeneste i en afviklingsperiode på 3 måneder efter overgang til tabt arbejdsfortjeneste på nedsat tid, jf. servicelovens § 42, stk. 1.

Samtidig blev kommunens afgørelse om, at bevillingen på nedsat tid var tidsbegrænset og kun var gældende de næste 3 måneder ændret.

Bevillingen af tabt arbejdsfortjeneste på nedsat tid var gældende indtil videre og først blev ændret i tilfælde af, at kommunen traf en ny afgørelse om retten til tabt arbejdsfortjeneste.

Afgørelsen om afslag på en afviklingsperiode betød, at I ikke havde ret til dækning af arbejdsfortjeneste på fuld tid i 3 måneder, men alene svarende til de 23,5 timer ugentligt, hvor jeres søn blev passet i hjemmet.

Begrundelsen herfor var, at bevillingen af tabt arbejdsfortjeneste ikke var bortfaldet, men alene var nedsat fra kompensation på fuld tid til kompensation 23,5 timer ugentligt i forbindelse med at sønnen var startet i børnehave 13,5 timer om ugen.

Nævnet anførte, at det af § 14 i bekendtgørelse om tilskud til pasning af børn med handicap eller langvarig sygdom fremgår, at kommunen skal udbetale tabt arbejdsfortjeneste i 3 måneder efter udgangen af den måned, hvor betingelserne for at modtage tabt arbejdsfortjeneste er bortfaldet.

Begrundelsen for afslaget var, at der i dette tilfælde ikke var tale om, at betingelserne for at modtage tabt arbejdsfortjeneste var bortfaldet, men alene at bevillingen var ændret fra en kompensation på fuld tid til en kompensation på nedsat tid.

Ved ændringen af kommunens afgørelse om bevilling af tabt arbejdsfortjeneste, lagde nævnet vægt på, at kompensation for tabt arbejdsfortjeneste var en løbende ydelse, der ikke lovligt kunne gøres tidsbegrænset af kommunen, uden at der var truffet en aftale med modtageren herom. Nævnet henviste til Ankestyrelsens principafgørelse C-24-08.

Nævnet anførte, at hvis kommunen senere kom frem til, at der ikke længere var grundlag for at yde tabt arbejdsfortjeneste skulle kommunen fortsætte udbetalingen af denne i en afviklingsperiode på 3 måneder.

I har klaget over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen har I anført, at I fra starten vurderede, at jeres søn kunne være i børnehave 3 dage om ugen fra kl. 7.30 til kl. 12.00.

I den oprindelige aftale fra juni 2008 var I tilkendt fuld tabt arbejdsfortjeneste, og I havde ikke senere indgået en aftale med kommunen om noget andet. NN havde i perioden ikke opnået nogen anden indtægt.

På grund af jeres søns sygdom måtte I trække ham ud af vuggestuen, men forsøgte igen med børnehaven, da han blev 3 år. De 3 halve dage havde fungeret fint for jeres søn, men det var også det maksimale, han kunne gå i børnehaven. Hvis han var der en fuld dag, eller flere halve dage, oplevede både I og pædagogerne, at jeres søn løb tør for energi.

Jeres søn gik i børnehaven 3 halve dage, men dagene var ikke faste, da det fra dag til dag måtte vurderes, om han kunne komme i børnehaven på grund af sygdom, der skyldtes hans immundefekt.

I har gjort gældende, at nedsættelsen af bevillingen med udgangspunkt i det antal timer jeres søn gennemsnitlig var i børnehaven, ikke var efter aftale med jer eller begrundet i opnået arbejdsindtægt.

Varslingen af denne nedsættelse af bevillingen var kun på 5 dage, uden nogen forudgående aftale med NN.

I har endvidere henvist til Vejledning nr. 3 til serviceloven, punkt 200, hvoraf det fremgår, at det er muligt at yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste, selvom barnet/den unge var i dagtilbud eller skole eller på anden måde bliver passet, plejet og trænet uden for hjemmet nogle timer om dagen eller om ugen. Det kan være, fordi barnet bliver hurtigt træt og derfor ikke kan være i dagtilbuddet en hel dag, eller hvor det må vurderes fra dag til dag, om barnet kan være i et dagtilbud eller skole på grund af sygdom eller smerte.

I kunne ikke planlægge, hvilke dage sønnen var i børnehave.

Nævnet har ved genvurdering bemærket, at der ikke var grundlag for at genoptage sagen.

Nævnet bemærkede, at det anførte i klagen, at barnets tid i børnehaven ikke kunne skemalægges, ikke medførte en ændret vurdering i forhold til, at NN den 17. juni 2009 havde oplyst, at barnet siden april 2009 havde været i børnehave 3 gange ugentligt.